

Sygn. akt VU 3202/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 roku w Legnicy

sprawy z wniosku M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 29 października 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 3202/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 29 października 2014r. odmówił wnioskodawcy M. G. prawa do emerytury w obniżonym wieku, bowiem wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 12 lat, 2 miesiące i 23 dni pracy w szczególnym charakterze (pracy nauczycielskiej) wobec wymaganych 15 lat oraz wykazał 25 lat, 1 miesiąc i 15 dni stażu ogólnego. Organ rentowy nie uznał za udowodnione jako pracy w szczególnym charakterze okresu zatrudnienia od 01 listopada 1976r. do 30 września 1983r. w Zakładzie (...) w S. na stanowisku kierownika warsztatów, ponieważ brak informacji ile godzin dydaktycznych tygodniowo przepracowywał wnioskodawca w trakcie pracy na w/w stanowisku. Organ rentowy poinformował jednocześnie wnioskodawcę, iż w dalszym ciągu będzie wypłacana emerytura o symbolu (...) oraz, iż z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego 65 lat i 6 miesięcy może złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury powszechnej.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. G. wskazał, iż zgodnie z obowiązującymi w tym czasie przepisami Karty Nauczyciela obowiązujące pensum na stanowisku kierownika warsztatów to 4 godziny dydaktyczne w tygodniu jako praca bezpośrednio z wychowankami. Ponadto w tym okresie wnioskodawca uczył także w Przykładowej Szkole Zawodowej przedmiotów zawodowych stolarstwa w wymiarze 6 godzin dydaktycznych tygodniowo.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie podtrzymując w całości treść zaskarżonej decyzji i argumenty w niej przedstawione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. G., ur. się (...), ukończył wiek 60 lat życia. Na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał 25 lat, 1 miesiąc i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 12 lat, 2 miesiące i 23 dni stażu w szczególnych warunkach. Ubezpieczony nie przystąpił do OFE.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. decyzją z dnia 25 lipca 1994r. przyznał wnioskodawcy emeryturę o symbolu (...) od dnia 01 lipca 1994r. Decyzją z dnia 29 października 2014r. organ rentowy odmówił M. G. prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem udowodnił 12 lat, 2 miesiące i 23 dni pracy w szczególnym charakterze (pracy nauczycielskiej) wobec wymaganych 15 lat. Następnie decyzją z dnia 03 grudnia 2014r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia 01 listopada 2014r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Emerytura mieszana ustalona zgodnie z art. 183 okazała się świadczeniem korzystniejszym od emerytury powszechnej z art. 26 ustawy emerytalnej, jednakże i tak mniej korzystnym od przyznanej emerytury (...), która jako świadczenie korzystniejsze nadal jest wypłacana.

D o w ó d: akta ubezpieczeniowe, t. I: - decyzja z dnia 25 lipca 1994r., k. 10;

- decyzja z dnia 29 października 2014r., k. 21,

t. III: - decyzja z dnia 03 grudnia 2014r., k. 16-17, t. IV.

W okresie od dnia 01 listopada 1976r. do dnia 30 września 1983r. (6 lat i 11 miesięcy) M. G. był zatrudniony na stanowisku kierownika warsztatów szkolnych w Zakładzie (...) w S.. W okresie tego zatrudnienia wnioskodawca wykonywał pracę dydaktyczną w szkole i na warsztatach. Warsztaty były tak zorganizowane, że były 3 dni warsztatów i 2 dni nauki i wymiennie 2 dni warsztatów i 3 dni nauki. Na warsztatach prowadzone były wyłącznie zajęcia praktyczne, natomiast w dniach wyznaczonych na naukę wychowankowie nie szli do warsztatów tylko mieli naukę. Wnioskodawca jako kierownik warsztatów miał 4 godziny pracy dydaktycznej tygodniowo, reszta to były godziny administracyjne. Równocześnie w przykładowej szkole zawodowej M. G. uczył przedmiotów praktycznych stolarstwa w wymiarze 6 godzin tygodniowo. Praca kierownika warsztatów polegała na organizowaniu zajęć wychowankom, czyli były to prace administracyjne związane z przygotowaniem materiałów, planowaniem pracy i przygotowaniem wychowanków do zdobywania określonych umiejętności, które kończyły się uzyskaniem tytułu czeladnika. Kierowanie warsztatami oznaczało kierowanie także innymi osobami – pracownikami administracji i obsługi: technolog, księgową, ogrodnik. Wnioskodawca był przełożonym tych osób.

D o w ó d: akta ubezpieczeniowe: t. I - świadectwo pracy, k.5;

t. III – zaświadczenie, k. 17; z

zeznania świadków: T. O. - e-protokół: 00:08:52-00:22:37;

M. J. – e-protokół: 00:01:48-00:07:12.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 32 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.) dla celów ustalenia uprawnień, do emerytury w obniżonym wieku, za pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze uważa się m.in.: nauczycieli, wychowawców lub innych pracowników pedagogicznych wykonujących pracę nauczycielską wymienioną w art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, to jest w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach oraz zakładach kształcenia i placówkach doskonalenia nauczycieli działających na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty; w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich oraz rodzinnych ośrodkach diagnostyczno-konsultacyjnych działających na

podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz w publicznych kolegiach pracowników służb społecznych.

Zgodnie z art. 32 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. - Karta Praw i Obowiązków Nauczyciela (Dz.U.1972.16.114) tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć dydaktycznych nauczycieli zatrudnionych w pełnym wymiarze zajęć zgodnie z pkt 13 b tabeli wynosił dla zakładów wychowawczych typu poprawczego 30 godzin. Natomiast ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz.U.1982.3.19), której przepisy obowiązują od dnia 01 lutego 1982r. w art. 42 ust. 1 pkt 9c, w tabeli ustalała, iż tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć dydaktycznych (wychowawczych) prowadzonych bezpośrednio z uczniami lub wychowankami dla nauczycieli zatrudnionych w pełnym wymiarze ustala się dla wychowawców na zajęcia dydaktyczne w zakładach poprawczych w wymiarze 24 godzin.

Zgodnie z art. 97 ustawy - Karty Nauczyciela do nauczycieli zatrudnionych w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć nie mają zastosowania przepisy art. 52, 54-62, 71, 72 oraz 85-91. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1985r., II UR 2/85, OSNC 1985/10/161, którego pogląd Sąd w pełni podziela, okresy pracy nauczyciela, wychowawcy i innego pracownika pedagogicznego zatrudnionego w szkołach i placówkach wymienionych w art. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć podlegają uwzględnieniu przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnym charakterze (art. 97 w związku z art. 86 Karty Nauczyciela). Z brzmienia przepisu art.97 można wyprowadzić tylko jeden wniosek, a mianowicie, że przywileje i preferencje wyszczególnione w przepisach powołanych w art. 97 nie przysługują tylko nauczycielom zatrudnionym w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż w świetle zebranego w sprawie materiału wnioskodawca w okresie pracy od dnia 01 listopada 1976r. do dnia 30 września 1983r. w Zakładzie (...) w S. wykonywał pracę na stanowisku kierownika warsztatów szkolnych i w tym czasie jego do podstawowych jego obowiązków należało kierowanie warsztatami oraz pełnienie funkcji kierowniczych wobec zatrudnionych w warsztatach pracowników administracji i obsługi. Wnioskodawca wykonywał zatem funkcje administracyjne, które polegały na organizowaniu zajęć wychowankom, przygotowywaniu materiałów, planowaniu pracy i przygotowaniu wychowanków do zdobywania określonych umiejętności, które kończyły się uzyskaniem tytułu czeladnika. W ograniczonym zakresie ubezpieczony wykonywał ponadto pracę nauczyciela (wychowawcy i innego pracownika pedagogicznego) w rozumieniu art. 32 ustawy emerytalnej, w wymiarze zaledwie 10 godzin tygodniowo (4 godziny pracy pedagogicznej z wychowankami oraz 6 godzin dydaktycznych w przyzakładowej szkole zawodowej)

W spornym okresie obowiązywały przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. - Karty Praw i Obowiązków Nauczyciela oraz przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, które przewidywały pensum na zajęcia dydaktyczne w zakładach poprawczych odpowiednio 30 i 24 godziny tygodniowo, z czego połowa wynosi 15 i 12 godzin. Wnioskodawca wykazał natomiast tylko 10 godzin zajęć dydaktycznych tygodniowo, wykonywanych w ramach obowiązków nauczyciela (wychowawcy i innego pracownika pedagogicznego), co nie stanowi połowy obowiązującego go wymiaru zajęć uprawniającego do ustalania okresu zatrudnienia w szczególnym charakterze. Z tych względów sporny okres zatrudnienia M. G. ze względu na faktyczny wymiar pracy dydaktycznej (wyłącznie nauczycieli, wychowawców lub innych pracowników pedagogicznych) nie jest okresem wykonywania pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ust. 3 pkt 5 ustawy emerytalnej.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.